

พระธรรมดาเนียล - หมายเลขแปดสิบ

จุดจบและจุดเริ่มต้นแห่งนิมิต: นิมิตเปิดเผยครั้งสุดท้ายของเอลเลน ไวท์ ในปี 1884 และความสำคัญของนิมิตนั้น

Jeff Pippenger
2024-02-13

ในปี 1884 เอลเลน ไวท์ได้รับนิมิตเปิดเผยครั้งสุดท้ายของเธอ นิมิตนั้นประทานให้ในเมืองพอร์ตแลนด์ รัฐออริกอน นิมิตเปิดเผยครั้งแรกของเธอได้รับประทานในปี 1844 ที่เมืองพอร์ตแลนด์ รัฐเมน พระเยซูทรงใช้จุดเริ่มต้นของสิ่งหนึ่งเพื่อแสดงให้เห็นจุดสิ้นสุดของสิ่งนั้นอยู่เสมอ

“ไม่นานนักหลังจากการสิ้นสุดของช่วงเวลา ในปี 1844 ข้าพเจ้าได้รับนิมิตแรกของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ากำลังไปเยี่ยมนางเฮนส์ที่เมืองพอร์ตแลนด์ ผู้เป็นพี่น้องอันเป็นที่รักในพระคริสต์ ผู้ซึ่งจิตใจของเธอผูกพันเป็นหนึ่งเดียวกับของข้าพเจ้า พวกเราห้าคน ซึ่งล้วนเป็นสตรี กำลังคุกเข่าอย่างสงบอยู่ที่แท่นบูชาประจำครอบครัว ขณะที่เรากำลังอธิษฐาน ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าก็เสด็จมาเหนือข้าพเจ้าอย่างที่ข้าพเจ้าไม่เคยรู้สึกมาก่อน”

“ข้าพเจ้าดูประหนึ่งว่าตนเองถูกห้อมล้อมด้วยแสงสว่าง และกำลังลอยสูงขึ้นจากพื้นพิภพเพียงขึ้นทุกที ข้าพเจ้าหันไปมองหาเหล่าประชากรแห่งการเสด็จมาของพระองค์ในโลก แต่ก็มิอาจพบเขาเหล่านั้นได้ แล้วมีเสียงหนึ่งกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า ‘จงมองอีกครั้งหนึ่ง และจงมองให้สูงขึ้นอีกหน่อย’ เมื่อได้ยืนดังนั้น ข้าพเจ้าจึงเงยตาขึ้น และเห็นทางสายหนึ่งที่ตรงและแคบ ซึ่งยกสูงอยู่เหนือโลก บนทางสายนี้ เหล่าประชากรแห่งการเสด็จมาของพระองค์กำลังเดินทางไปยังนครซึ่งอยู่ ณ ปลายทางเบื้องไกล พวกเขามีแสงสว่างอันเจิดจ้าดวงหนึ่งตั้งอยู่เบื้องหลัง ณ จุดเริ่มต้นของทางนั้น ซึ่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งบอกข้าพเจ้าว่าเป็น ‘เสียงร้องตอนเที่ยงคืน’ [ดู มัทธิว 25:6] แสงนี้ส่องสว่างตลอดแนวทาง และให้แสงแก่เท้าของพวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะไม่สะดุด”

“หากพวกเขาจับจ้องสายตาไว้ที่พระเยซู ผู้ทรงอยู่เบื้องหน้าพวกเขาและทรงนำพวกเขาไปยังนครนั้น พวกเขาก็ปลอดภัย แต่ในไม่ช้า บางคนก็อ่อนล้า และกล่าวว่านครนั้นยังอยู่อีกไกลมาก และพวกเขาคาดหวังว่าจะได้เข้าไปถึงก่อนหน้านั้นแล้ว จากนั้นพระเยซูจะทรงหนุนใจพวกเขาโดยทรงยกพระกรขวามันขึ้น ไร่องนของพระองค์ขึ้น และจากพระกรของพระองค์มีแสงสว่างส่องออกมาโอบไถ่อยู่เหนือหมู่คณะผู้รอคอยการเสด็จมา และพวกเขาก็ให้ร้องว่า ‘อัลเลลูยา!’ ส่วนคนอื่น ๆ กลับปฏิเสธแสงสว่างที่อยู่เบื้องหลังพวกเขาอย่างหุนหันพลันแล่น และกล่าวว่าไม่ใช่พระเจ้าที่ได้ทรงนำพวกเขาออกมาไกลถึงเพียงนั้น แสงสว่างที่อยู่เบื้องหลังพวกเขาก็ดับไป ทำให้เท้าของพวกเขาจมอยู่ในความมืดมิดอย่างสิ้นเชิง และพวกเขาก็สะดุด สูญเสียภาพของหลักหมายและของพระเยซู แล้วตกจากทางลงไปสู่โลกเบื้องล่างอันมืดมนและชั่วร้าย” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

ในชีวิตประวัติหกล่มของเอลเลน ไวท์ ซึ่งเขียนโดยอาเธอร์ แอล. ไวท์ ผู้เป็นหลานของเธอ เขาได้บันทึกถ้อยแถลงที่จ้อห่น ลัฟเบอร์รี่ที่ได้กล่าวไว้ในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 1893.

“ลัฟเบอร์รี่ ในการกล่าวสุนทรพจน์ ณ การประชุมสามัญใหญ่ประจำปีต่อมา ได้กล่าวว่า: “ข้าพเจ้าได้เห็นซิสเตอร์ไวท์อยู่ในนิมิตประมาณห้าสิบครั้ง ครั้งแรกนั้นเมื่อราวสี่สิบปีก่อน.... นิมิตต่อหน้าสาธารณชนครั้งสุดท้ายของนางเกิดขึ้นในปี 1884 ณ ค่ายประชุมที่พอร์ตแลนด์ รัฐออริกอน”

Ellen White Biography, เล่ม 3, 256.

หลังจากปี 1884 เธอยังคงมีความฝันและนิมิตอยู่ต่อไป
แต่นิมิตที่เกิดขึ้นต่อหน้าสาธารณชนได้สิ้นสุดลงอย่างพอดีเมื่อครบสี่สิบปีนับจากเวลาที่เริ่มต้น
และทั้งนิมิตเปิดเผยครั้งแรกกับครั้งสุดท้ายต่างก็เกิดขึ้นในเมืองที่มีชื่อว่า Portland
เมืองแรกอยู่บนชายฝั่งตะวันออกของสหรัฐอเมริกา ส่วนเมืองสุดท้ายอยู่บนชายฝั่งตะวันตก
บางคนอาจประสพจะโต้แย้งว่าข้อเท็จจริงนี้มีได้มีความหมายใดไปกว่าความบังเอิญของมนุษย์
และบางคนอาจโต้แย้งว่าวัตถุประสงค์ของนิมิตเปิดเผยนั้นได้สำเร็จครบถ้วนแล้ว
ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงยุตินิมิตเหล่านั้นหลังจากสี่สิบปี

เหตุผลที่แท้จริงนั้นเกิดจากการไม่เชื่อฟังและการกบฏที่ทวีความรุนแรงขึ้นต่อของประธานแห่งคำพยากรณ์ซึ่งได้ถูกประธานแก่ขบวนการมิลเลอร์ไรต์แล้ว

“ภายหลังที่ข้าพเจ้ามาถึงโอ๊คแลนด์ ข้าพเจ้าถูกกดทับด้วยความสำนึกถึงสภาพการณ์ต่าง ๆ
ที่แบทเทิลครีก และตัวข้าพเจ้าเองก็อ่อนกำลัง ไร้อำนาจที่จะช่วยพวกท่านได้
ข้าพเจ้าทราบว่าจะเชื่อแห่งความไม่เชื่อกำลังทำงานอยู่
บรรดาผู้ที่เพิกเฉยต่อพระบัญชาที่ชัดเจนแห่งพระวาระของพระเจ้า
ก็กำลังเพิกเฉยต่อคำพยากรณ์ทั้งหลายซึ่งเร่งเร้าพวกเขาให้เอาใจใส่ต่อพระวาระนั้นด้วย
ระหว่างที่ข้าพเจ้าไปเยือนฮิลด์สเบิร์กเมื่อฤดูหนาวปีที่แล้ว ข้าพเจ้าอธิษฐานอย่างมาก
และมีภาระหนักด้วยความวิตกกังวลและความโศกเศร้า แต่ครั้งหนึ่งในขณะที่ข้าพเจ้ากำลังอธิษฐาน
องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงปิดความมืดออกไป และความสว่างอันยิ่งใหญ่ก็ท่วมเต็มห้อง
ทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้าทรงอยู่ข้างกายข้าพเจ้า และข้าพเจ้าดูประหนึ่งว่าได้อยู่ที่แบทเทิลครีก
ข้าพเจ้าอยู่ในที่ประชุมปรึกษาของพวกท่าน ข้าพเจ้าได้ยินถ้อยคำที่ถูกเปล่งออกมา
ข้าพเจ้าได้เห็นและได้ยินสิ่งต่าง ๆ ซึ่งหากเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า
ข้าพเจ้าปรารถนาให้ถูกลบเลื่อนไปจากความทรงจำของข้าพเจ้าตลอดกาล
จิตวิญญาณของข้าพเจ้าถูกทำให้บอบช้ำยิ่งนัก จนไม่รู้ว่าจะทำอะไรหรือจะกล่าวอะไร
บางสิ่งข้าพเจ้าไม่อาจกล่าวถึงได้ ข้าพเจ้าได้รับบัญชาไม่ให้ผู้ใดล่วงรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้
เพราะยังมีอีกมากที่จะต้องถูกเปิดเผยต่อไป”

“ข้าพเจ้าได้รับคำบอกให้รวบรวมความสว่างที่ได้ทรงประทานแก่ข้าพเจ้าไว้
และให้รัศมีของมันส่องออกไปถึงประชากรของพระเจ้า ข้าพเจ้าได้กระทำเช่นนี้โดยบทความต่าง ๆ
ในหนังสือพิมพ์ ข้าพเจ้าลุกขึ้นเวลาใกล้ตีสามแทบทุกเช้าอยู่หลายเดือน และรวบรวมเรื่องต่าง ๆ
ที่ได้เขียนไว้ภายหลังจากที่ประจักษ์พยานสองฉบับหลังสุดนั้นได้ทรงประทานแก่ข้าพเจ้าที่ Battle Creek
ข้าพเจ้าได้เขียนเรื่องเหล่านั้นออกมาและรีบส่งไปถึงท่านทั้งหลาย
แต่ข้าพเจ้าได้ละเลยที่จะดูแลตนเองอย่างเหมาะสม และผลก็คือ ข้าพเจ้าทรุดลงภายใต้ภาระนั้น
งานเขียนของข้าพเจ้ายังมีได้เสร็จสิ้นทั้งหมดทันทีจะส่งถึงท่านทั้งหลายในการประชุมสมัชชาใหญ่”

“อีกครั้งหนึ่ง ขณะอยู่ในการอธิษฐาน องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสำแดงพระองค์เอง
ข้าพเจ้าได้อยู่ที่แบทเทิลครีกอีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าได้อยู่ในหลายบ้าน
และได้ยินถ้อยคำของพวกท่านรอบโต๊ะของท่านทั้งหลาย รายละเอียดทั้งปวงนั้น
บัดนี้ข้าพเจ้าไม่มีเสรีภาพที่จะเล่า ข้าพเจ้าหวังว่าจะไม่ถูกเรียกให้ต้องกล่าวถึงสิ่งเหล่านั้นเลย
ข้าพเจ้ายังได้มีความฝันหลายประการที่น่าประทับใจอย่างยิ่ง”

“ท่านจะยอมรับเสียใจว่าเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้า? องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสงวนอำนาจไว้เพื่อแก้ไขความผิดพลาดของท่านและสำแดงให้ท่านเห็นแนวทางของท่านตามที่มันเป็นจริง?
และทรงมีอำนาจที่จะทรงกระทำการในคริสต์จักร? หากท่านปฏิเสธที่จะเชื่อจนกว่าจะแห่งความไม่แน่นอน

ในทุกประการและความเป็นไปได้แห่งความสงสัยทุกอย่างจะหมดสิ้นไป ท่านก็จะไม่มีวันเชื่อ ความสงสัยที่เรียกเรื่องความรู้อันสมบูรณ์จะไม่มีวันยอมจำนนต่อความเชื่อ ความเชื่อตั้งอยู่บนหลักฐาน มิใช่บนการพิสูจน์จนสิ้นข้อกังขา องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเรียกให้เราเชื่อฟังเสียงแห่งหน้าที่ เมื่อมีเสียงอื่นทั้งหลายรายล้อมเราอยู่ คอยให้เราดำเนินในทางตรงกันข้าม การจะแยกแยะเสียงที่กล่าวมาจากพระเจ้าได้นั้น จำต้องอาศัยความใสใจอย่างจริงจังจากเรา เราต้องต่อต้านและเอาชนะความโน้มเอียง และเชื่อฟังเสียงแห่งมโนธรรมโดยปราศจากการต่อรองหรือการประนีประนอม เกรงว่าการกระตุ้นเตือนของมันจะยุติลง และเจตจำนงกับแรงผลักดันจะเข้าครอบงำ พระวาทะขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราถึงเราทุกคนผู้ซึ่งมิได้ต่อต้านพระวิญญาณของพระองค์ด้วยการตั้งใจแน่วแน่ว่าจะไม่ฟังและไม่เชื่อฟัง เสียงนี้ได้ยินในคำเตือน ในคำแนะนำสั่งสอน ในคำตักเตือนแก้ไข นี่คือข่าวสารแห่งความสว่างขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราสำหรับประชากรของพระองค์ หากเราคอยเสียงเรียกที่ดังกว่านี้หรือโอกาสที่ดีกว่านี้ ความสว่างนั้นอาจถูกถอนกลับไปได้ และเราจะถูกปล่อยให้อยู่ในความมืด” Testimonies, volume 5, 68.

ซิสเตอร์ไวท์ซีให้เห็นว่า หากยังคงมีการกบฏต่อต้านพันธกิจของนาง ในฐานะผู้เผยพระวาทะปรากฏออกมา “แสงสว่างอาจถูกถอนกลับไปได้ และ” แอตเวนติสม์แบบเลาตีเซียจะถูก “ปล่อยไว้ในความมืด” ในปี 1915 แสงสว่างนั้น ได้ถูกถอนกลับไปได้ พระเจ้าทรงสามารถอย่างเต็มเปี่ยมทั้งในอดีตและปัจจุบันที่จะทรงตั้งผู้เผยพระวาทะชายหรือผู้เผยพระวาทะหญิงขึ้นเมื่อใดก็ตามที่พระองค์ทรงเลือกจะกระทำเช่นนั้น พระองค์ทรงตั้งเอลิซาขึ้นให้สืบต่อจากเอลิยาห์ แต่หลังจากปี 1915 ก็ไม่มีผู้เผยพระวาทะที่ยังมีชีวิตอยู่ผู้ใดถูกตั้งขึ้นอีก เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ “ถอนแสงสว่างนั้นกลับไปได้”

เมื่อกล่าวถึงความฝันและนิมิตของซิสเตอร์ไวท์ มีอยู่สามช่วงเวลา ช่วงแรกเป็นระยะเวลาสี่สิบปี ซึ่งนิมิตจะเกิดขึ้นต่อหน้าสาธารณชน เพื่อจุดประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการสถาปนาของประทานนั้นไว้ในความคิดของบรรดาผู้ที่อยู่ในที่ประชุมขณะเกิดนิมิต ต่อมานับตั้งแต่ปี 1884 จนถึงการถึงแก่กรรมของเธอในปี 1915 ได้มีการประทานนิมิตและความฝันซึ่งยังคงมีไว้เพื่อการเสริมสร้างประชากรของพระเจ้า แต่ได้ถูกประทานเป็นการส่วนตัว ช่วงที่สามเริ่มต้นในปี 1915 และได้จัดเตรียมหลักฐานว่าแอตเวนติสม์แบบเลาตีเซียอยู่ในความมืดแห่งการละทิ้งความเชื่อ

อิสราเอลโบราณเป็นภาพประกอบของอิสราเอลยุคปัจจุบัน และในช่วงเวลาแห่งการกบฏอย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งมีเอลีและบุตรชายทั้งสองของเขา คือ โหฟนีและฟีเนหัส เป็นตัวแทนนั้น ก็ “ไม่มีนิมิตอย่างเปิดเผย” เหตุผลก็คือการไม่เชื่อฟังและการกบฏอย่างร้ายแรงของพวกเขา พระเจ้าไม่ทรงเปลี่ยนแปลง

“คำเตือนอีกประการหนึ่งจะต้องถูกมอบแก่ครอบครัวของเอลี พระเจ้าไม่อาจทรงสื่อสารกับมหาปุโรหิตและบรรดาบุตรชายของเขาได้ เพราะบาปของเขาทั้งหลายดลใจเขาให้ได้กั้นขวางการสถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ไว้ แต่ท่ามกลางความชั่วร้ายนั้น เด็กน้อยชาวมูเอลยังคงสวดขอร้องต่อสวรรค์ และข่าวสารแห่งการกล่าวโทษต่อครอบครัวของเอลีก็เป็นพระบัญชาของชาวมูเอล ในฐานะผู้เผยพระวาทะขององค์ผู้สูงสุด”

“พระวาทะของพระยาห์เวห์หาได้ยากในครั้งนั้น; นิมิตก็ไม่ปรากฏอย่างเปิดเผย และอยู่มาเมื่อเอลีนอนอยู่ในที่ของตน และดวงตาของท่านก็เริ่มมัวลงจนมองไม่เห็น และก่อนที่ประทีปของพระเจ้าจะดับลงในพระวิหารของพระยาห์เวห์ ที่ซึ่งหีบของพระเจ้าอยู่ และชาวมูเอลกำลังนอนหลับอยู่นั้น พระยาห์เวห์ทรงเรียกชาวมูเอล’ โดยเข้าใจว่าเสียงนั้นเป็นเสียงของเอลี เด็กนั้นจึงรีบไปที่ข้างเตียงของปุโรหิต พลางกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าอยู่นี่; เพราะท่านเรียกข้าพเจ้า’ คำตอบคือ ‘เรามีได้เรียก บุตรของเราเอ๋ย; จงกลับไปนอนเสียอีก’ ชาวมูเอลถูกเรียกถึงสามครั้ง และท่านก็ตอบสนองในทำนองเดียวกันทั้งสามครั้ง

แล้วเอลิซเบ็ทก็แน่ใจว่าการทรงเรียกกลับนั้นเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้า
องค์พระผู้เป็นเจ้าได้เสด็จผ่านผู้รับใช้ที่ทรงเลือกไว้ของพระองค์ คือชายผู้มีผมหงอกขาว
เพื่อจะทรงสนทนากับเด็กคนหนึ่ง เพียงเท่านั้นก็เป็นการตำหนิเอลิและวงศํวานของท่านอย่างขมขื่น
แต่ก็สมควรแล้ว” Patriarchs and Prophets, 581.

ในการละทิ้งความเชื่อของวงศํวานเอลิ ไม่มีนิมิตแจ้งประจักษ์ เพราะพระวจนะของพระยาห์เวห์นั้น “ประเสริฐ”
ในสมัยนั้น คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า “ประเสริฐ” มีความหมายว่า “หาได้ยาก” ตั้งแต่ปี 1844 จนถึงปี 1884 มี
“นิมิตแจ้งประจักษ์” ซึ่งประทานแก่ลัทธิแอ็ดเวนติสต์แห่งเลาดีเซีย
เรื่องนี้ได้รับการสถาปนาไว้เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์แห่งฟีลาเดลเฟีย และในปี
1856 ก็เริ่มชี้ให้เห็นว่าขบวนการฟีลาเดลเฟียได้เปลี่ยนผ่านไปสูขบวนการเลาดีเซียแล้ว
แต่นิมิตแจ้งประจักษ์ยังคงดำเนินต่อไป เพราะว่าพระเจ้าทรงอดกลั้นพระทัยนานและทรงพระกรุณา

ต่อมาในปี 1863 การกบฏต่อความจริงพื้นฐานได้เริ่มขึ้น แต่ “นิมิตเปิดเผย” ยังคงดำเนินต่อไปจนถึงปี 1884
แล้วการเปลี่ยนแปลงก็เกิดขึ้น ในพระธรรมเอเสเคียล บทที่แปด
สิ่งนำสะอิดสะเอียนทั้งสี่ประการถูกพรรณนาว่าทวีความรุนแรงขึ้นตามลำดับ ปี 1884
เป็นตัวแทนของช่วงเกือบสิ้นสุดของคนรุ่นแรก และการเริ่มต้นของคนรุ่นที่สอง
ประวัติศาสตร์แอ็ดเวนติสต์บันทึกไว้ว่า ในปี 1881 และต่อมาอีกครั้งในปี 1882
ได้เกิดการขยายตัวของการกบฏขึ้นสองครั้งที่สำคัญ

ในปี ค.ศ. 1881 ประธานสมัชชาใหญ่ (George Butler) ได้เขียนและตีพิมพ์บทความหลายตอนลงใน
Review and Herald ซึ่งในบทความเหล่านั้นเขาโต้แย้งว่าพระคัมภีร์บางส่วนได้รับการดลใจมากกว่าส่วนอื่น
ๆ และเมื่อถึงตอนสรุปของบทความ เขาก็ระบุว่าพระคัมภีร์บางส่วนที่ได้รับการดลใจ ต่อจากนั้น ในปี
ค.ศ. 1882 Uriah Smith ผู้นำในงานสิ่งพิมพ์ และในเวลานั้นยังเป็นผู้วางงานการศึกษาด้วย ได้เริ่มสั่งสอนว่า
เมื่อ Sister White ได้รับการสำแดงเกี่ยวกับคำพยากรณ์ในอนาคตหรือประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์ในอดีต
ถ้อยคำของเธอได้รับการดลใจ แต่เขาโต้แย้งว่า
เมื่อเธอชี้ให้เห็นความบกพร่องส่วนบุคคลของสมาชิกคริสตจักร
นั้นเป็นเพียงความเห็นของมนุษย์ของเธอเท่านั้น

ในปี 1881 ชาตานได้เปิดฉากโจมตีอย่างเปิดเผยต่อสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์
โดยผ่านทางประธานของคริสตจักร และแล้วในปีถัดมา ผู้นำงานด้านการศึกษาและการพิมพ์ก็ได้เปิดฉากโจมตี
ในลักษณะเดียวกันต่อสิทธิอำนาจของพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ จากปี 1884 มีพยานหลักฐานว่า
ในสมัยนั้นไม่มีนิมิตเปิดเผยอย่างเปิดเผย ตั้งแต่ปี 1863 จนถึงปี 1881
การกบฏได้ทวีความรุนแรงขึ้นจนรวมถึงพระคัมภีร์และพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์
และมีได้เป็นเพียงการปฏิเสธรากฐานทั้งหลายอีกต่อไป.

สิ่งนำสะอิดสะเอียนทั้งสี่ประการที่ถูกพรรณนาไว้ในเอเสเคียลบทที่แปดนั้น ได้ถูกกระทำโดยพวกผู้อาวุโส
ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้นำแห่งเยรูซาเล็ม อันได้เริ่มต้นขึ้นในฐานะองค์กรคริสตจักรตามกฎหมายคือ
ลาวติเขียนแอ็ดเวนติสต์ ในปี 1863 ณ ช่วงเวลานั้น ได้มีการตีพิมพ์บทความหนึ่งใน Review and Herald
ซึ่งนักประวัติศาสตร์บางคนยกให้เจมส์ ไวต์เป็นผู้ประพันธ์ แม้ว่าเอกสารหลักฐานของบทความนั้น
แท้จริงแล้วชี้ไปยังอูไรยาห์ สมิตมากกว่าว่าเป็นผู้เขียนตัวจริง อย่างไรก็ตาม
คำสาปแช่งต่อการสร้างเมืองเยรีโคขึ้นใหม่นั้นได้สำเร็จลงอย่างชัดเจนโดยเจมส์ ไวต์ และอูไรยาห์
สมิตคือบุคคลผู้สร้างแผนภูมิปลอมปี 1863 ครั้นถึงปี 1881 ประธานสมัชชาใหญ่ได้ลงบทความใน Review
and Herald ซึ่งโต้แย้งต่อต้านสิทธิอำนาจอันสมบูรณ์ของพระคัมภีร์ และแล้วในปีถัดมา อูไรยาห์
สมิตก็เริ่มการโจมตีต่อสิทธิอำนาจของพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์.

บรรดาผู้อาวุโสในสมัยโบราณซึ่งควรจะเป็นผู้พิทักษ์ กลับเป็นผู้นำในการโจมตีอย่างเปิดเผย ซึ่งเริ่มต้นด้วยการโจมตีความจริงพื้นฐานที่เป็นภาพแทนไว้ในความฝันของมิลเลอร์และได้รับการอธิบายไว้บนแผ่นจารึกสองแผ่นของฮาบากุก จากนั้นพวกเขาเริ่มโจมตีพยานทั้งสอง คือพระคัมภีร์และพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ ในช่วงเวลาเดียวกันนั้น (ต้นทศวรรษ 1880) ผู้นำงานด้านสุขภาพ จอห์น เอช. เคลล็อกก์ เริ่มนำลัทธิทรงวิญญาณแบบพระเจ้าอยู่ในสรรพสิ่งเข้าสู่ผู้นำของคริสตจักร ในปี 1881 เจมส์ ไวท์ ได้ถูกวางลงสู่การพักสงบ และซิสเตอร์ไวท์อยู่ท่ามกลางการกบฏที่ทวีความรุนแรงขึ้นของบรรดาผู้นำในโครงสร้างด้านการศึกษา ด้านสุขภาพ และด้านการเมืองของคริสตจักร

ข่าวสารที่มาถึงในปี 1856 ซึ่งเป็นความสว่างที่เพิ่มขึ้นของ “เจ็ดกาลเวลา” และรวมถึงข่าวสารถึงคริสตจักรเลาดีเซียด้วยนั้น ได้ถูกปฏิเสธ และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์จะทรงกล่าวข่าวสารเดียวกันนั้นซ้ำอีก ณ การประชุมใหญ่สามัญที่มินนีแอโพลิสในปี 1888 โดยผ่านข่าวสารที่ผู้อาวุโสโจนส์และวากโกเนอร์นำเสนอ ข่าวสารของพวกเขามิใช่ข่าวสารใหม่ และเมื่อผู้ที่ต่อต้านข่าวสารของพวกเขาได้รับการตักเตือนจากซิสเตอร์ไวท์ นางได้ชี้ให้เห็นว่าผู้กบฏเหล่านั้นเข้าใจว่าการต่อต้านข่าวสารของโจนส์และวากโกเนอร์ของตนเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในการพิทักษ์หลักเขตแดนเก่า ซึ่งก็คือรากฐานเก่าด้วย การกบฏของพวกเขาเผยให้เห็นว่าเมื่อถึงปี 1888 พวกเขาไม่เข้าใจอีกต่อไปว่ารากฐานนั้นคืออะไร กล่าวคือ ความจริงอันเป็นรากฐานนั้นเป็นภาพแทนความชอบธรรมของพระคริสต์ ในบริบทของหลักเขตแดนและกฎเกณฑ์ของวิลเลียม มิลเลอร์ นางได้กล่าวว่า:

“เราควรรู้ด้วยตนเองว่าจะอะไรคือสิ่งที่ประกอบขึ้นเป็นคริสต์ศาสนา อะไรคือความจริง อะไรคือความเชื่อที่เราได้รับไว้
อะไรคือกฎเกณฑ์แห่งพระคัมภีร์—กฎเกณฑ์ที่ประทานแก่เราจากสิทธิอำนาจสูงสุด มีคนเป็นอันมากที่เชื่อโดยปราศจากเหตุผลที่จะใช้เป็นรากฐานแห่งความเชื่อของตน โดยปราศจากหลักฐานอันเพียงพอเกี่ยวกับความจริงของเรื่องนั้น หากมีแนวคิดใดถูกนำเสนอซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นที่ตนมีอยู่ก่อนแล้ว พวกเขาก็พร้อมจะยอมรับทันที พวกเขามิได้ใช้เหตุผลจากเหตุไปสู่อุผล ความเชื่อของพวกเขาไม่มีรากฐานที่แท้จริง และในยามแห่งการทดลองพวกเขาจะพบว่าตนได้ก่อสร้างไว้บนทราย”

“ผู้ใดที่พึงพอใจอยู่กับความรู้ในพระคัมภีร์ของตนเอง ณ ปัจจุบันซึ่งยังไม่สมบูรณ์ โดยคิดว่านั่นเพียงพอสำหรับความรอดของตน ผู้นั้นกำลังพึงพวยอยู่ในความลวงอันถึงตาย มีคนเป็นอันมากที่ยังไม่ได้รับการเตรียมพร้อมอย่างถึถ้วนด้วยข้อโต้แย้งจากพระคัมภีร์ เพื่อจะสามารถแยกแยะความผิดพลาด และประณามบรรดาธรรมประเพณีและความเชื่อที่อย่างมง่ายทั้งปวงที่ถูกนำมาเสนอราวกับเป็นความจริง ชาตานได้นำความคิดของตนเองเข้ามาในนมัสการถวายแด่พระเจ้า เพื่อจะบิดเบือนความเรียบง่ายของข่าวประเสริฐของพระคริสต์ คนจำนวนมากที่อ้างว่าตนเชื่อความจริงสำหรับยุคปัจจุบัน หาได้รู้ไม่ว่าอะไรคือความเชื่อที่ครั้งหนึ่งได้ทรงมอบไว้แก่ธรรมิกชนทั้งหลายแล้ว—คือพระคริสต์ในท่านทั้งหลาย อันเป็นความหวังแห่งสงาราศี พวกเขาคิดว่าตนกำลังปกป้องหลักเขตแดนเดิม แต่พวกเขากลับอุ่นๆ เย็นๆ และเฉยเมย พวกเขาไม่รู้เลยว่าการถักทอเข้าไว้ในประสบการณ์ของตน และการครอบครองคุณธรรมแท้จริงแห่งความรักและความเชื่อ หมายถึงอะไร พวกเขามิใช่ผู้ศึกษาพระคัมภีร์อย่างใกล้ชิด แต่เกียจคร้านและไม่เอาใจใส่

เมื่อเกิดความเห็นต่างกันขึ้นเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์ต่างๆ
คนเหล่านี้ซึ่งไม่ได้ศึกษาอย่างมีจุดมุ่งหมายและยังไม่แน่วแน่ว่าตนเชื่ออะไร ก็หลงไปจากความจริง
เราควรเน้นย้ำแก่ทุกคนถึงความจำเป็นที่จะต้องสืบค้นความจริงฝ่ายพระเจ้าอย่างขยันหมั่นเพียร
เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่าตนรู้จริงว่าอะไรคือความจริง บางคนอ้างว่าตนมีความรู้มาก
และรู้สึกพอใจกับสภาพของตน ทั้งที่พวกเขาไม่มีความกระตือรือร้นต่องานอีกต่อไป
ไม่มีความรักอันเร่าร้อนต่อพระเจ้า และต่อดวงวิญญาณทั้งหลายซึ่งพระคริสต์ได้สิ้นพระชนม์เพื่อเขา
มากไปกว่าหากพวกเขาไม่เคยรู้จักพระเจ้ามาก่อนเลย พวกเขาไม่ได้อ่านพระคัมภีร์ [เพื่อ]
จะรับเอาแก่นสารและความอุดมสมบูรณ์นั้นมาเป็นของจิตวิญญาณของตนเอง
พวกเขาไม่รู้สึกว่ามันคือพระสุรเสียงของพระเจ้าที่ตรัสแก่ตน
แต่ถ้าเราปรารถนาจะเข้าใจหนทางแห่งความรอด
ถ้าเราปรารถนาจะเห็นลำแสงแห่งดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม
เราจำเป็นต้องศึกษาพระคัมภีร์อย่างมีจุดมุ่งหมาย เพราะพระสัญญาและคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์สองลำแสง
อันแจ่มชัดแห่งสง่าราศีไปเหนือแผนการไถ่อันทรงพระลักษณะของพระเจ้า
ซึ่งเป็นความจริงอันยิ่งใหญ่ที่ยังมิได้เข้าใจอย่างชัดเจน” The 1888 Materials, 403.

ถ้อยแถลงนี้ นำมาจากคำพยานของนางในช่วงปี 1888

และนางชี้ให้เห็นว่าพวกกบฏกำลังก่อรากฐานอยู่บนทราย แม้ว่าพวกเขาจะไม่รู้ตัวก็ตาม นางกล่าวว่า
“คนเป็นจำนวนมากที่อ้างว่าตนเชื่อความจริงสำหรับปัจจุบันนั้น ไม่รู้ว่าอะไรคือความเชื่อที่ครั้งหนึ่งได้มอบไว้แก่
บรรดาวิสุทธิชนแล้ว—พระคริสต์ในท่านทั้งหลายซึ่งเป็นความหวังแห่งพระสิริ
พวกเขาคิดว่าตนกำลังปกป้องหลักเขตเดิมทั้งหลาย แต่พวกเขาเป็นคนอ่อน ๆ และเฉยเมย”
นางระบุว่าพวกเขายังคงอยู่ในสภาพของเลาดีเซีย เพราะพวกเขา “อ่อน ๆ” และนางระบุว่า
“ความเชื่อที่ครั้งหนึ่งได้มอบไว้แก่บรรดาวิสุทธิชนแล้ว—พระคริสต์ในท่านทั้งหลายซึ่งเป็นความหวังแห่งพระสิริ”
พระคริสต์ทรงเป็นศิลาแห่งยุคสมัยทั้งหลาย และในฐานะที่ทรงเป็นศิลาแห่งยุคสมัยทั้งหลาย
พระองค์ทรงเป็นสัญลักษณ์ของอัญมณีทั้งหลายในความฝันของ Miller.

“คำเตือนได้มาถึงแล้วว่า จะต้องไม่ยอมให้สิ่งใดเข้ามาที่จะรบกวนรากฐานแห่งความเชื่อซึ่งเราได้ก่อสร้าง
อยู่บนนั้นนับตั้งแต่ชาวสารได้มาถึงในปี 1842, 1843, และ 1844 ข้าพเจ้าอยู่ในชาวสารนี้ และนับแต่นั้นมา
ข้าพเจ้าได้ยืนอยู่ต่อหน้าโลก ชื่อสัตย์ต่อความสว่างที่พระเจ้าได้ประทานแก่เรา
เรามีได้ตั้งใจจะยกเท้าของเราออกจากแท่นฐานซึ่งเท้าของเราได้ถูกวางไว้บนนั้น
ขณะที่วันแล้ววันเล่าเราได้แสวงหาพระเจ้าด้วยคำอธิษฐานอย่างจริงจัง แสวงหาความสว่าง
ท่านคิดหรือว่าข้าพเจ้าจะละทิ้งความสว่างที่พระเจ้าได้ประทานแก่ข้าพเจ้า?
ความสว่างนั้นจะต้องเป็นดวงพระศิลาแห่งยุคสมัยทั้งหลาย
ความสว่างนั้นได้ทรงนำข้าพเจ้ามาตลอดนับตั้งแต่ได้ประทานให้” Review and Herald, April 14,
1903.

นางได้ชี้ให้เห็นความจริงสำคัญประการหนึ่งเกี่ยวกับพวกกบฏ ผู้ซึ่งเป็นบุรุษโบราณของเอเสเคียล
เมื่อเธอกล่าวว่า “พวกเขาไม่ให้เหตุผลจากเหตุไปสู่ผล”
คนธรรมดาไม่สามารถหรือไม่ยอมให้เหตุผลจากเหตุไปสู่ผลได้ ผลที่เกิดขึ้นจากการประชุมสมัชชาใหญ่ ค.ศ.
1888 นั้นเต็มไปด้วยการกบฏอย่างยิ่ง จนซิสเตอร์ไวท์ตั้งใจจะจากไป แต่ทูตสวรรค์ผู้เป็นผู้นำของเธอได้บัญชา
เธอว่าเธอต้องอยู่ต่อไปและบันทึกประวัติศาสตร์ที่ขนานกันของการกบฏของโคราห์ ดาธาน และอาบิราม
การกบฏของบุรุษโบราณเป็นผล และเหตุคือ
อการปฏิเสศชาวสารแห่งเลาดีเซียที่มาพร้อมกับความสว่างที่เพิ่มขึ้นของ “เจ็ดเวลา” ในปี 1856
และจากนั้นได้ทวีความรุนแรงขึ้นเป็นการกบฏต่อรากฐานทั้งหลายในปี 1863
ซึ่งต่อมาได้นำไปสู่การโจมตีพระคัมภีร์ก่อน แล้วจึงต่อสู้กับพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์

พร้อมทั้งการนำลัทธิจิตนิยมของเคลล็อกก์เข้ามาด้วย

แน่นอนว่า บรรดานักประวัติศาสตร์ของมนุษย์ในสมัยโบราณตลอดหน้าประวัติศาสตร์ได้กลบเกลื่อนความจริงที่ เกี่ยวข้องกับการกบฏนั้นด้วยเรื่องเหลวไหล ขนบธรรมเนียม ประเพณี และนิทานปรัมปรา เพราะผู้ที่มีส่วนร่วมในการกบฏลักษณะนั้นยอมพยายามปกปิดหลักฐานอยู่เสมอ

วิบัติแก่บรรดาผู้ที่ชวนขยายซ่อนแผนการของตนไว้ให้ลึกลับจากพระยาห์เวห์ และการงานของเขากระทำอยู่ในความมืด และเขาทั้งหลายกล่าวว่า ใครเล่าเห็นเรา? และใครเล่ารู้จักเรา? อีสยาห์ 25:19

บุรุษที่อิสยาห์กำลังกล่าวถึงในข้อนี้ คือบรรดาผู้ที่ท่านระบุว่า เป็น "คนเยาะเย้ยที่ปกครองชนชาตินี้ในเยรูซาเล็ม" และเป็นบุรุษโบราณกลุ่มเดียวกันกับผู้ที่ต้องเป็นผู้พิทักษ์ประชาชนในเอเสเคียล บทที่แปด ในคำพยานของเอเสเคียล ณ สิ่งนำสะอิดสะเอียนประการที่สอง

ซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งยุคที่สองของแอ็ดเวนติสม์

พวกเขาได้ตอบคำถามที่บรรดาคนเยาะเย้ยของอิสยาห์ถามว่า "เพราะพวกเขา กล่าวว่า พระเยโฮวาห์มิได้ทอดพระเนตรเห็นเรา; พระเยโฮวาห์ได้ทรงละทิ้งแผ่นดินโลกแล้ว" (เอเสเคียล 8:12)

มีการประกาศว่า "วิบัติ" แก่บรรดาผู้บิดเบือนประวัติศาสตร์เหล่านั้นที่พยายามปกปิดความจริงเกี่ยวกับการกบฏ ซึ่งนำไปสู่และเกิดขึ้นในปี 1888.

เราจะศึกษาต่อในบทความถัดไป.

"ข้าพเจ้าจำเป็นต้องกล่าวกับท่านเกี่ยวกับการประชุมที่มินนีแอโพลิส

ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าได้ตัดสินใจจะออกจากการประชุม

เพราะข้าพเจ้าเห็นและรู้สึกถึงวิญญาณแห่งการต่อต้านอันรุนแรงที่ครอบงำอยู่ ข้าพเจ้าไม่อาจยอมรับได้แม้ ชั่วขณะเดียวต่อวิญญาณซึ่งเคลื่อนไหวด้วยอำนาจควบคุมเหนือบราเดอร์มอร์ริสันและบราเดอร์นิโคลา

ข้าพเจ้าไม่อาจสงสัยได้แม้ชั่วขณะเดียวว่าท่านมีวิญญาณประเภทใดอยู่

แน่ทีเดียวว่านั่นมิใช่พระวิญญาณของพระเจ้า และเพื่อมิให้ท่านดำเนินต่อไปในการหลอกลวงนี้

ข้าพเจ้าจึงเขียนถึงท่านในบัดนี้"

"ในคืนนั้นภายหลังที่ข้าพเจ้าได้ตัดสินใจว่าจะไม่อยู่ต่อไปในมินนีแอโพลิส ในความฝันหรือในนิมิตยามคำ คิน—ข้าพเจ้าไม่อาจบอกได้แน่ชัดว่าเป็นสิ่งใด—บุคคลผู้หนึ่งซึ่งมีรูปร่างสูงใหญ่และลักษณะน่าเกรงขามได้ นำข่าวสารมาถึงข้าพเจ้า

และทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่ให้ข้าพเจ้ายืนหยัดอยู่ ณ

ตำแหน่งแห่งหน้าที่ของตน และว่าพระเจ้าเองจะทรงเป็นผู้ช่วยของข้าพเจ้าและทรงคำจูนข้าพเจ้าให้กล่าวถ้อยคำที่พระองค์จะประทานแก่ข้าพเจ้า เขากล่าวว่า 'เพื่อพระราชกิจนี้

องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงยกท่านขึ้นมา พระกรรมรันดร์ของพระองค์อยู่รองรับท่านอยู่ ในนัดประชุมครั้งนี้

จะมีการตัดสินใจเพื่อชีวิตหรือเพื่อความตาย; มิใช่ว่าผู้ใดจำเป็นต้องพินาศ แต่ความหยิ่งยโสฝ่ายจิตวิญญาณและ ความมั่นใจในตนเองจะปิดประตูจนพระเยซูและฤทธานุภาพแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์จะไม่

ได้รับการต้อนรับเข้าไป เขาทั้งหลายจะยังได้รับโอกาสอีกครั้งหนึ่งที่จะพ้นจากการถูกลวง ให้กลับใจ

สารภาพบาปของตน และมาหาพระคริสต์และกลับใจใหม่ เพื่อพระองค์จะได้ทรงรักษาเขาทั้งหลายให้หาย"

"ท่านกล่าวว่า 'จงตามเรามา' ข้าพเจ้าจึงตามผู้นำทางของข้าพเจ้าไป และท่านพาข้าพเจ้าไปยังเรือนต่าง ๆ ที่พี่น้องทั้งหลายอาศัยอยู่ และท่านกล่าวว่า 'จงฟังถ้อยคำที่กล่าวอยู่ ณ ที่นี้

เพราะถ้อยคำเหล่านี้ได้ถูกบันทึกไว้ในหนังสือแห่งบันทึกแล้ว และถ้อยคำเหล่านี้จะมีอำนาจแห่งการกล่าวโอ

ทษเหนือทุกคนที่มีส่วนร่วมในงานนี้ซึ่งมิได้เป็นไปตามวิญญาณแห่งปัญญาที่มาจากเบื้องบน

หากแต่เป็นไปตามวิญญาณที่มิได้ลงมาจากเบื้องบน แต่จากเบื้องล่าง"

“ดิฉันได้ฟังถ้อยคำที่ถูกเปล่งออกมา ซึ่งควรทำให้ทุกคนในบรรดาผู้ที่เปล่งถ้อยคำนั้นออกมา รู้สึกอายใจ มีการส่งต่อคำพูดประชดประชันจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง เยาเย้ยพี่น้องของตนคือ A. T. Jones, E. J. Waggoner, และ Willie C. White รวมทั้งตัวดิฉันเอง ตำแหน่งของดิฉันและงานของดิฉันถูกนำไปวิพากษ์วิจารณ์อย่างเสรีโดยผู้ที่ควรจะทำสิ่งประกอบภารกิจในการถ่อมจิตวิญญาณของตนต่อพระพักตร์พระเจ้า และจัดระเบียบจิตใจของตนเองให้ถูกต้อง ดูประหนึ่งว่ามีเสนหัดึงดูดบางอย่างในการหมกมุ่นอยู่กับความผิดที่จินตนาการขึ้นและถ้อยคำอันเกิดจากมโนภาพเกี่ยวกับพี่น้องของตนและงานของพวกเขา ซึ่งไม่มีรากฐานอยู่ในความจริง และในการสงสัย การพูด และการเขียนสิ่งอันขมขื่น อันเป็นผลมาจากความเคลือบแคลง คำถาม และความไม่เชื่อ”

“ผู้นำทางของข้าพเจ้ากล่าวว่า ‘เรื่องนี้ได้ถูกบันทึกไว้ในหนังสือทั้งหลายว่าเป็นปรปักษ์ต่อพระเยซูคริสต์ วิญญาณนี้ไม่อาจกลมกลืนกับพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นความจริง พวกเขาไม่มาด้วยวิญญาณแห่งการต่อต้าน และไม่รู้อีกไปกว่าคนเมาว่าวิญญาณใดควบคุมถ้อยคำหรือการกระทำของตน บานี่เป็นความผิดต่อพระเจ้าโดยเฉพาะ วิญญาณนี้ไม่มีส่วนคล้ายคลึงกับพระวิญญาณแห่งความจริงและความชอบธรรมยิ่งไปกว่าวิญญาณที่เรารู้จักพวกยิวให้ร่วมสมคบกันเพื่อสงสัย เพื่อวิพากษ์วิจารณ์ และเพื่อเป็นสายสืบคอยจับผิดพระคริสต์ พระผู้ไถ่ของโลก”

“ข้าพเจ้าได้รับแจ้งจากผู้นำทางของข้าพเจ้าว่า มีพยานผู้หนึ่งได้ยื่นถ้อยคำสนทนาที่ปราศจากพระคริสต์ ถ้อยคำอันเป็นของฝูงชนสามัญซึ่งสำแดงให้เห็นวิญญาณที่กระตุ้นคำพูดเหล่านั้น เมื่อพวกเขาเข้าไปในห้องของตน เหล่าทูตสวรรค์ชั่วก็ตามเข้าไปกับพวกเขาด้วย เพราะพวกเขาได้ปิดประตูต่อพระวิญญาณของพระคริสต์และไม่ยอมฟังพระสุรเสียงของพระองค์ จิตวิญญาณมิได้ถ่อมลงเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า แทบจะไม่ได้ยินเสียงแห่งการอธิษฐานเลย แต่การตีเตียน ถ้อยคำเกินจริง ข้อสันนิษฐาน การคาดคะเน ความอิจฉา ความริษยา การระแวงชั่วร้าย และการกล่าวหาเท็จกลับแพร่หลายอยู่ หากดวงตาของพวกเขาถูกเปิดออก พวกเขาจะได้เห็นสิ่งที่จะทำให้ตนตระหนก คือการโห่ร้องยินดีของเหล่าทูตสวรรค์ชั่ว และพวกเขาจะได้เห็นด้วยว่ามีผู้เฝ้าดูองค์หนึ่งซึ่งได้ยินทุกถ้อยคำและได้บันทึกถ้อยคำเหล่านั้นไว้ในหนังสือแห่งสวรรค์”

“ข้าพเจ้าได้รับแจ้งในเวลานั้นว่า การจะตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับจุดยืนในประเด็นหลักคำสอนว่าอะไรคือความจริง หรือการคาดหวังว่าจะมีน้ำใจแห่งการสอบสวนอย่างยุติธรรม ย่อมไร้ประโยชน์ เพราะได้มีการรวมตัวกันเป็นพันธมิตรขึ้นเพื่อไม่ยอมให้มีการเปลี่ยนแปลงทางความคิดในประเด็นหรือจุดยืนใด ๆ ที่พวกเขาได้รับมาแล้ว เช่นเดียวกับพวกยิว. มีหลายสิ่งซึ่งผู้นำทางของข้าพเจ้ากล่าวแก่ข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าไม่มีเสรีภาพที่จะเขียน.

ข้าพเจ้าพบว่าตนเองนั่งอยู่บนเตียงด้วยจิตวิญญาณแห่งความโศกเศร้าและความทุกข์ระทม

อีกทั้งด้วยจิตวิญญาณแห่งความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ที่จะยืนอยู่ ณ

ตำแหน่งแห่งหน้าที่ของข้าพเจ้าจนกว่าการประชุมจะสิ้นสุดลง

แล้วจึงคอยทิศทางจากพระวิญญาณของพระเจ้า

ผู้จะทรงบอกข้าพเจ้าว่าควรดำเนินไปอย่างไรและควรถือแนวทางใดต่อไป” The 1888 Materials, 277, 278.